

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 4 ຕຸລາ 2026 (10-4-2026)

ພຣະເຈົ້າເວົ້າຜ່ານຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າສົນທະນາຕໍ່ພວກເຮົາຜ່ານຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ: ເບິ່ງທີ່ໂລກຂອງພວກເຮົາ

ໃນປະຈຸບັນ, ເມື່ອຜູ້ຄົນໄດ້ຍິນຄຳວ່າ "ຄຣິສຕະຈັກ" (church), ພວກເຂົາມັກຈະຄິດເຖິງອາຄານສະຖານທີ່. ແຕ່ເມື່ອເບິ່ງຕາມຫຼັກການໃນພຣະຄຳພີແລ້ວ, ຄຣິສຕະຈັກມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າພຽງແຕ່ອາຄານ. ທີ່ຈິງແລ້ວ, ຄຣິສຕະຈັກບໍ່ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບອາຄານເລີຍ; ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ຄົນ. ເມື່ອທ່ານມອບຊີວິດຂອງທ່ານໃຫ້ແກ່ພຣະເຊື້ອຄຣິດ, ທ່ານບໍ່ພຽງແຕ່ເຂົ້າມາຫາພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ທ່ານຍັງໄດ້ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງອີກດ້ວຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນມີຄວາມສັມພັນໂດຍກົງກັບພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພຣະອົງກໍໃຊ້ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຕີບໂຕໃນຄວາມສັມພັນນັ້ນ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການສົດສອນ, ການໝູນໃຈ ແລະ ການຮັບໃຊ້ຜ່ານທາງຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກທີ່ພຣະເຈົ້າຈະໃຊ້ຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເຊັ່ນກັນ. ສ່ວນສຳຄັນໃນການພັດທະນາມຸມມອງຕາມຫຼັກພຣະຄຳພີ ຄືການມີຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຄຣິສຕະຈັກ. ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດວຽກຢູ່ໃນຕົວເຮົາ ແລະ ຜ່ານທາງຕົວເຮົາ, ພຣະອົງກໍຊົງເຮັດວຽກຜ່ານທາງຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆເຊັ່ນກັນ. ພຣະເຈົ້າຈະໃຊ້ຄຣິສຕະຈັກ (ເຊິ່ງເປັນຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ) ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ ແລະ ຍືນຍັນເຖິງແຜນການທີ່ພຣະອົງມີໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາ. ເພື່ອນດັ່ງດອກໄມ້ທີ່ບານອອກໄດ້ຍ້ອນການເຊື່ອມຕໍ່ກັບລຳຕົ້ນ, ຊີວິດຂອງພວກເຮົາກໍຈະຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ງອກງາມເມື່ອພວກເຮົາຮັກສາການເຊື່ອມຕໍ່ໄວ້ກັບຄຣິສຕະຈັກ. ເຈົ້າມັກຕິດຕໍ່ສື່ສານກັບຄອບຄົວ ແລະ ໝູ່ເພື່ອນດ້ວຍວິທີໃດຫຼາຍທີ່ສຸດ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເອເຟໂຊ 4:11-14 ພຣະເຈົ້າເວົ້າຜ່ານຜູ້ນຳຝ່າຍວິນຍານຂອງພວກເຮົາ.

11. ກໍແມ່ນພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ລາງຄົນເປັນອັດສາວົກ, ລາງຄົນເປັນຜູ້ທຳນາຍ, ລາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ແລະໃຫ້ລາງຄົນເປັນສິດຍາພິບານແລະເປັນຄຣູສອນ, 12. ເພື່ອຈັດຕັ້ງມະໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບວຽກງານຮັບໃຊ້, ເພື່ອວ່າພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດຈະໄດ້ຖືກເສີມສ້າງຂຶ້ນ. 13. ຈົນກວ່າເຮົາທຸກຄົນຈະບັນລຸເຖິງຄວາມເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະໃນຄວາມຮູ້ເຖິງເລື່ອງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຈົນກວ່າເຮົາຈະເປັນຄົນໃຫຍ່ເຕັມສ່ວນ ຄືເຕັມເຖິງຂະໜາດຄວາມສົມບູນຂອງພຣະຄຣິດ. 14. ເພື່ອພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ເປັນເດັກນ້ອຍອີກຕໍ່ໄປ ຖືກພັດໄປພັດມາ ແລະຫັນເໝາະໄປມາດ້ວຍລົມປາກຂອງຄຳສັ່ງສອນທຸກຢ່າງ ແລະດ້ວຍເລັກນ້ອຍຂອງມະນຸດທີ່ຫຼອກລວງໃຫ້ຫຼົງຕາມອຸບາຍອັນສລາດຂອງເຂົາ.

ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າມັກຈະຈັດແຈງສະຖານະການຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງເຮົາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ເຮົາກໍອາດຈະຕິຄວາມໝາຍສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນຜິດພາດ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າກັບສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ພຣະວິນຍານບໍ່ສຸດສາມາດເຮັດວຽກຜ່ານທາງຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆ ເພື່ອຍືນຍັນ ຫຼື ຕັກເຕືອນເຮົາ ໃນຂະນະທີ່ເຮົາພະຍາຍາມທີ່ຈະເຂົ້າໃຈພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະຄຣິດຊົງນຳໃຊ້ທຸກຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງໃຫ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນ. ພຣະເຈົ້າຊົງມອບໝາຍໃຫ້ຄຣິສະຕຽນເຂົ້າຮ່ວມກັບຜູ້ເຊື່ອຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ການເຕີບໂຕຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງເຮົາ. ມີຫຼັກຖານຫຍັງແດ່? ຂອງ

ການເຕີບໂຕທາງວິນຍານແມ່ນຫຍັງ? ຄືການມີລັກສະນະຄືກັບພຣະຄຣິດ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ. ແຕ່ຄຣິສຕະຈັກຍັງໃຫ້ການປົກປ້ອງອີກດ້ວຍ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເດີນໄປນຳກັນ, ພວກເຮົາເປັນຜູ້ປົກປ້ອງເຊິ່ງກັນແລະກັນຈາກອັນຕລາຍທີ່ຈະຂັດຂວາງ ຫຼື ຢຸດຢັ້ງຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິນຍານໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ໂປໂລມັກປຽບທຽບຄຣິສຕະຈັກທ້ອງຖິ່ນວ່າເປັນຮ່າງກາຍຂອງມະນຸດ. ມັນເປັນພາບພົດທີ່ຊົງພລັງ ແລະ ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນ. ທຸກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍຂອງພວກເຮົາລ້ວນແຕ່ສອດຄ່ອງກັນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງທົວ. ທຸກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍ—ບໍ່ວ່າຈະເປັນເສັ້ນເອັນ, ກ້າມຊີ້ນ, ອະວັຍຍະວະ ຫຼື ແຂນຂາ—ຕ້ອງເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການສ້າງຄວາມກ້າວໜ້າທາງຮ່າງກາຍ. ເມື່ອຄວາມສອດຄ່ອງກົມກຽວຖືກຂັດຂວາງ, ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມແຂງແຮງຂອງຮ່າງກາຍກໍຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບເຊັ່ນກັນ. ໂດຍມີພຣະຄຣິດເປັນທົວ, ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໃນຮ່າງກາຍຂອງຄຣິສຕະຈັກຈະສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕທີ່ເໝາະສົມ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຕອບສະໜອງຕໍ່ການນຳພາຂອງພຣະອົງໂດຍບໍ່ລັງເລ. ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບຂອງປະທານຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຜູ້ທີ່ຊົງເຮັດວຽກຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຜ່ານທາງພວກເຂົາ ເພື່ອພຣະສິດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ເພື່ອການຂຍາຍອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ເພື່ອສົ່ງເສີມການເຕີບໂຕ, ໂປໂລໄດ້ບອກພວກເຮົາວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຜູ້ນຳຄຣິສຕະຈັກໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໂດຍກົງ (ຂໍ້ 11). ແນວຄວາມຄິດໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ກ່ຽວກັບອັສາວິກ, ຜູ້ປະກາດພຣະທັມ (ຜູ້ທຳມາວາຍ), ຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ສິດຍາບິບານ (ຜູ້ລ້ຽງ) ແລະ ອາຈານສອນນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບຄົນທີ່ຫວງແທນວຽກງານຮັບໃຊ້ທັງໝົດໄວ້ໃນມືຂອງຕົນເອງ ແລະ ສະກັດກັ້ນຄວາມຄິດລິເລີ້ມຂອງຄົນອື່ນ, ແຕ່ແມ່ນກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ນຳພາຜູ້ເຊື່ອໃຫ້ສາມາດຮັບຮູ້ ແລະ ນຳໃຊ້ຄວາມສາມາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ພວກເຂົາ (ຂໍ້ 12). ເພື່ອຫຍັງ? ເພື່ອ "ສ້າງຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ" ໃຫ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນ ຈົນກວ່າພວກເຮົາຈະ "ບັນລຸເຖິງຄວາມເປັນນຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະ ໃນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຕີບໂຕໄປສູ່ຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ມີຮູບຊົງວັດແທກດ້ວຍຄວາມບໍລິບູນຂອງພຣະຄຣິດ" (ຂໍ້ 12ຂ-13). ການສົ່ງເສີມ ແລະ ການນຳໃຊ້ຄວາມສາມາດທາງວິນຍານທຸກຢ່າງທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດປະທານໃຫ້ແກ່ເຮົາຢ່າງຖືກຕ້ອງນັ້ນຈະນຳໄປສູ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງໃນຄຣິສຕະຈັກ: ຄືການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພຣະກາຍ (ຄຣິສຕະຈັກ); ຄວາມເປັນນຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນການເຮັດວຽກເພື່ອພຣະຄຣິດພຽງຜູ້ດຽວ; ແລະການເຕີບໂຕ—ຊຶ່ງການເຕີບໂຕສ່ວນຕົວຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດການເຕີບໂຕພາຍໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດນຳອີກ. ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ນຳໃນຄຣິສຕະຈັກສົ່ງເສີມສຸຂະພາບທາງວິນຍານ, ພວກເຂົາກໍສົ່ງເສີມຄວາມປອດພັຍທາງວິນຍານໄປພ້ອມໆກັນ. ໂປໂລເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ຄຣິສຕະຈັກມີບົດບາດສຳຄັນ ແລະ ບໍ່ມີສິ່ງໃດມາແທນທີ່ໄດ້ໃນການປົກປ້ອງຄຣິສະຕຽນ—ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ທຳກໍເລີ້ມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ຫຼືຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຕີບໂຕເຕັມທີ່ໃນຄວາມເຊື່ອ. ຜູ້ທີ່ປະກາດຕົວວ່າເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອທີ່ໝັ້ນຄົງໃນພຣະຄຣິດນັ້ນ ກໍປຽບເໝືອນເຮືອທີ່ບໍ່ມີທາງເສືອ ແລະ ຖືກຄື້ນຊັດໄປມາ—ຕົກຢູ່ໃນວັງວິນຂອງກະແສນ້ຳ ຫຼື ຖືກລົມພະຍຸພັດອອກນອກເສັ້ນທາງ. ເຮືອງລາວຂອງເຮືອອັບປາງມັກຈະກາຍເປັນເຮືອງເລົ່າຂານທີ່ຈົດຈຳກັນມາ. ພາບທີ່ໂປໂລໃຊ້ປຽບທຽບກ່ຽວກັບເຮືອທີ່ຖືກພະຍຸຊັດໃນຂໍ້ທີ 14 ນັ້ນ ເປັນພາບທີ່ໜ້າຍ້ານກົວ. ຄຣິສະຕຽນທີ່ຖືກພະຍຸຊັດນັ້ນເປັນແນວໃດ? ພວກເຂົາມີຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງຢ່າງຮ້າຍແຮງ ແລະ ມັກຈະປ່ຽນແນວທາງໄປມາຢູ່ເລື້ອຍໆ. ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງດັ່ງກ່າວແມ່ນອາການຂອງຄວາມບໍ່ເຕີບໂຕທາງດ້ານຈິດວິນຍານ. *ຈະເກີດຫຍັງຂຶ້ນເມື່ອຜູ້ເຊື່ອຖືຮັບຟັງ ແລະ ບໍ່ຮັບຟັງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວຜ່ານທາງຜູ້ນຳຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາ?*

2. ເອເຟໂຊ 4:15-16 ພຣະເຈົ້າເວົ້າຜ່ານຮ່າງກາຍພວກທີ່ເຊື່ອ-ຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ.

15. ແຕ່ໃຫ້ພວກເຮົາຍຶດເອົາຄວາມຈິງດ້ວຍໃຈຮັກ ເພື່ອຈະຈະເຣີນຂຶ້ນທຸກຢ່າງຈົນເຖິງພຣະອົງຜູ້ເປັນສິສະ ຄືພຣະຄຣິດ. 16. ເນື່ອງຈາກພຣະອົງນັ້ນ ຮ່າງກາຍທັງສິ້ນທີ່ຕິດຕໍ່ສນິດແລະຜູກພັນກັນໂດຍທຸກໆຂໍ້ຕໍ່ທີ່ຊົງປະທານ ຈຶ່ງໄດ້ຈະເຣີນໃຫຍ່ຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຮັກເມື່ອອະວັຍວະທຸກສ່ວນເຮັດໜ້າທີ່ຕາມຄວາມເໝາະສົມແລ້ວ.

ສຳລັບຜູ້ທີ່ມັກເດີນທາງ, ມັນເປັນເຮືອງປົກກະຕິທີ່ຈະພົບເຫັນຄົນພຍາຍາມຄາດເດົາວ່າພວກເຮົາມາຈາກໃສ ໂດຍອີງໃສ່ສຳນຽງການເວົ້າຂອງພວກເຮົາ. ສຳນຽງການເວົ້າຂອງພວກເຮົາເປັນສິ່ງທີ່ເປີດເຜີຍຕົວຕົນຂອງພວກເຮົາ. ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍມີ “ສຳນຽງ” ທີ່

ຄວນຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນວ່າພວກເຂົາເປັນຂອງພຣະອົງ. ພາສາຂອງພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍນ້ຳສູງແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າກຳລັງກ່າວຜ່ານທາງ “ພຣະກາຍ” ຂອງພຣະອົງ(ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຄຣິສຕະຈັກ ຫຼືຜູ້ເຊື່ອຖື), ສູງຂອງພຣະກາຍນັ້ນກໍຈະຟັງເບິ່ງຄືກັບສູງຂອງພຣະອົງ. ຄວາມຈິງແລະຄວາມຮັກ ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຢູ່ກັນຂ້າມ ຫຼືແຍກອອກຈາກກັນ ຢ່າງເດັດຂາດ. ພວກມັນປຸງເໝືອນຝາແຜດທີ່ຕິດກັນ. ທັງສອງສິ່ງນີ້ລວມກັນເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ໂດດເດັ່ນໃນວິທີການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວ. ຜ່ານທາງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກຊີວິດໃນພຣະຄຣິດໄດ້ເລີຍ. ການແປຄຳກິລິຍາພາສາກຣີກ ໃນຂໍ້ຄວາມຂອງໂປໂລບົງບອກວ່າພວກເຮົາເປັນປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ປະຕິບັດ “ການດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຈິງດ້ວຍຄວາມຮັກ.” ພວກເຮົາໃຊ້ຊີວິດ ແລະປະຕິບັດຕາມຄວາມຈິງໃນຖານະຜູ້ທີ່ຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ຄວາມຈິງອາດຈະກາຍເປັນສິ່ງທີ່ແຂງກະດ້າງ ຫາກປາສະຈາກຄວາມຮັກມາປັບສົມດຸນ; ສ່ວນຄວາມຮັກກໍອາດຈະກາຍເປັນພຽງອາລົມຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ອ່ອນໄຫວເກີນໄປ ຫາກປາສະຈາກຄວາມຈິງມາຄວບຄຸມ. ທ່ານ ໂຣເບີດ ເມີເຣ ແມັກເຊນ Robert Murray M'Cheyne, ສິດ ຍາພິບານທີ່ມີຊື່ສຽງຂອງຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງ ສະກັອດແລນ ໃນຕົ້ນສະຕະວັດທີ 19, ມັກຈະຖືກອ້າງອີງວ່າໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: “ຄວາມຈິງທີ່ປາສະຈາກຄວາມຮັກນັ້ນ ຂາດສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມ ແລະສູນເສັ້ນລັງໃນການໂນ້ມມ້າວໃຈ; ສ່ວນຄວາມຮັກທີ່ປາສະຈາກຄວາມຈິງນັ້ນ ກໍສູນເສັ້ນຕົວຕົນທີ່ແທ້ຈິງຂອງມັນໄປ ແລະກາຍເປັນພຽງອາລົມຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ອ່ອນໄຫວໄຮ້ເຫດຜົນ ໂດຍປາສະຈາກຄວາມໝັກແໜ້ນ ຫຼືຫຼັກການໃດໆ.” ຄວາມຈິງສ້າງຄວາມເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນ, ສ່ວນການຕົວະນັ້ນກໍໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກແຍກ. ການຂາດຄວາມສັດຊື່ກໍນຳໄປສູ່ຄວາມແຕກແຍກເຊັ່ນກັນ. ໂປໂລໄດ້ປຸງທຽບຄວາມຫຼອກລວງຂອງຄຳສອນທີ່ຜິດພ້ຽນ ກັບຄວາມສຸຈະລິດສັດຊື່ຂອງຂ່າວປະເສີດ (ຂໍ້ 15). ແຕ່ວິທີທີ່ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງນັ້ນກໍມີຄວາມສຳຄັນ. ມັນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຄົນເຮົາຈະຍຶດຖື ແລະ ເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ບໍ່ສັດຊື່; ແລະເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ມີການຕົວະຫຼອກລວງກໍຕາມ, ການຍຶດຖືຫຼັກຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການພຽງຢ່າງດຽວ ກໍອາດກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຂາດຊີວິດຊີວາແລະເຢັນຊາໄດ້. ຄວາມຮັກສ້າງຄວາມເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນ, ສ່ວນຄວາມເຫັນແກ່ຕົວນັ້ນກໍໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກແຍກ. ຖ້າຄຣິສຕະຈັກຄືພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ, ຄວາມຮັກກໍຄືລະບົບໝູນວຽນເລືອດຂອງພຣະກາຍນັ້ນ. ຄວາມຮັກແບບຄຣິສະຕຽນຊ່ວຍຮັກສາຄວາມເປັນຊຸມຊົນໄວ້ ໃນສະຖານະການທີ່ຊຸມຊົນນັ້ນອາດຈະຕ້ອງສູນສະຫຼາຍໄປ. ຫົວຂໍ້ສຳຄັນທີ່ປາກົດຊ້ຳໆໃນພຣະຄຳພິທີ: ຄວາມຮັກບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຄຸນລັກສະນະຫຼັກຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນຮ່ອງຮອຍແຫ່ງຄວາມເປັນເໝືອນພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃນມະນຸດ, ເປັນຄຸນລັກສະນະທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ຂອງຄອບຄົວ ຊຶ່ງຖ້າປາສະຈາກສິ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍບໍ່ມີໃຜສາມາດອ້າງໄດ້ວ່າຕົນເປັນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ (1 ໂຢຮັນ 4:7-8). ຄວາມຮັກຄືວິຖີຊີວິດ, ທັສະຕະຕິ ແລະ ຄວາມສັມພັນທີ່ຜູກພັນໝັ້ນຄົງຕໍ່ສະຖິຕິພາບຂອງກັນແລະກັນ. ມັນຄືພຽງຂັບເຄື່ອນ ແລະເປັນຕົວຊ່ວຍປ່ຽນຄວາມຄິດໃຫ້ກາຍເປັນການກະທຳ. ຄຸນລັກສະນະຫຼັກຂອງຄວາມຮັກຕາມແນວຄິດໃນພຣະຄຳພິທີການລົງມືປະຕິບັດຈິງ. ລອງພິຈາລະນາຂໍ້ພຣະຄຳພິຕ່າງໆເຊັ່ນ: ພຣະທັມ 1 ໂຢຮັນ (ທັງໝົດຂອງຈົດໝາຍສະບັບນີ້) ແລະ 1 ໂກຣິນໂທ 13. ທັງໂຢຮັນ ແລະ ໂປໂລ ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ໃນເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງຮັກເຮົາ, ເຮົາກໍຄວນສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ຜູ້ອື່ນ (ໂດຍສະເພາະຕໍ່ຜູ້ອື່ນທີ່ຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ). ເຈົ້າໄດ້ມີປະສົບການໃນການເຕີບໂຕທາງຝ່າຍວິນຍານແນວໃດ ຈາກການທີ່ຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໄດ້ເວົ້າຄວາມຈິງດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ເຈົ້າ?

3. ເອເຟໂຊ 4:25-29 ພຣະເຈົ້າເວົ້າຜ່ານພວກເຮົາຕໍ່ຄົນອື່ນໆໃນຄຣິສຕະຈັກ.

25. ເຫດສັນນັ້ນ, ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງເລີກກ່າວຄວາມຕົວະເສັ້ນ “ທຸກຄົນຈົ່ງກ່າວຄວາມຈິງຕໍ່ເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ” ເພາະວ່າເຮົາທັງຫຼາຍເປັນອະວັຍຍະຂອງກັນແລະກັນ. 26. ຈະຮ້າຍກໍຮ້າຍໄດ້ ແຕ່ຢ່າໃຫ້ຄວາມຮ້າຍເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການຜິດບາບ ຢ່າຮ້າຍຢູ່ຈົນຕາເວັນຕົກ. 27. ແລະຢ່າປ່ອຍໂອກາດໃຫ້ມານ. 28. ຝ່າຍຄົນຂີ້ລັກ ຢ່າໄດ້ລັກຕໍ່ໄປ ແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ມືອອກເທື່ອແຮງຫາລ້ຽງຊີບໂດຍທາງຊອບດີກວ່າ ເພື່ອຈະມີສ່ວນເຫຼືອພໍແຈກໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ. 29. ຢ່າໃຫ້ຄຳຫຍາບຊ້າອອກຈາກປາກຂອງພວກທ່ານຈັກເທື່ອ ແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ຄຳດີ ຊຶ່ງເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ຈະເຣີນຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຄຸນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງ.

...ຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງພວກເຮົາຕໍ່ກັນນັ້ນ ແມ່ນໃກ້ຊິດສະໜິດແໜ້ນຫຼາຍ: “ພວກເຮົາຕ່າງກໍເປັນອະວັຍຍະຂອງກັນແລະກັນ”

(ຂໍ້ 25) ແລະການຕົວະຫຼອກລວງ ກໍປຸງເໝືອນການແທງເຂົ້າໄປທີ່ອະວັຍວະສຳຄັນຂອງຮ່າງກາຍ. ຄືຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ. ເພື່ອໃຫ້ຄຳເວົ້າຂອງເຮົາໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້, ມັນຕ້ອງປາສະຈາກຄວາມບໍ່ສັດຊື່ ແລະການຫຼອກລວງ, ແລະຕ້ອງມີຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ. ບ່ອນໃດທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຄົນກໍດຳເນີນຊີວິດຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງພຣະອົງ. ໃນຈົດໝາຍເຖິງຊາວຄາລາເຕັງ, ໂປໂລໄດ້ຈັດເອົາ "ການຄວບຄຸມຕົນເອງ" ເຂົ້າໄວ້ໃນຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບໝາກຜົນຂອງພຣະວິນຍານ (ຄາລາເຕັງ 5:22-23). ໃນວັດທະນະທັມທີ່ເບິ່ງຄືວ່າຈະສົ່ງເສີມຄວາມໂມໂຫ ຫຼື ແມ່ນແຕ່ຄວາມຄຽດແຄ້ນຢູ່ເລື້ອຍໆ, ເຮົາຕ້ອງລະວັງຄຳເວົ້າຂອງເຮົາ ແລະຄວບຄຸມຄວາມໂມໂຫຂອງຕົນເອງ. ເຮົາບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ໄຟແຫ່ງຄວາມໂມໂຫຄຸຢູ່ພາຍໃນ: "ຢ່າເຮັດບາບ" (ຂໍ້ 26); "ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຕາເວັນຕົກຕົນໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຍັງໂມໂຫຢູ່"; "ຢ່າເປີດໂອກາດໃຫ້ມານ" (ຂໍ້ 27). ລອງຄິດເບິ່ງວ່າ: ເມື່ອເຮົາເກັບຄວາມບໍ່ຍອມໃຫ້ອະພັຍໄວ້ໃນໃຈ, ມັນກໍກາຍເປັນບ່ອນຫຼິ້ນຂອງມານ. ແລະບໍ່ດົນ, ມັນກໍຈະກາຍເປັນສະໜາມຮົບສຳລັບຄຣິສະຕຽນ. ຄຣິສະຕຽນຖືກຄາດຫວັງໃຫ້ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເມດຕາສົງສານ. ພວກເຂົາບໍ່ສວຍໂອກາດເອົາປຸງບຸຊຸມຊົນຂອງຕົນເອງຄືກັບທີ່ພວກໂຈນເຮັດ. ແຕ່ພວກເຂົາປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຊຸມຊົນຢ່າງຕັ້ງໃຈ, ມີຄວາມໝາຍ ແລະຕໍ່ເນື່ອງ. ໃນພຣະຄຣິດ, ຄົນທີ່ເຄີຍລັກຊັບກໍປ່ຽນມາເປັນຜູ້ທີ່ສ້າງປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ. ຕໍ່ມາໃນຈົດໝາຍເຖິງຊາວເອເຟໂຊ, ໂປໂລໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າ "ຈົ່ງມີນ້ຳໃຈດີ ແລະ ເມດຕາຕໍ່ກັນ, ໃຫ້ອະພັຍແກ່ກັນແລະກັນ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ອະໄພແກ່ພວກທ່ານໃນພຣະຄຣິດ" (ຂໍ້ 32). ຄຣິສະຕະຈັກຄວນເປັນສູນກາງແຫ່ງການໝູນໃຈ. ໃນພຣະຄຣິດ, ມາດຕະຖານການສົນທະນາຂອງເຮົາຈະປ່ຽນແປງໄປ. ແທນທີ່ຈະທຳຮ້າຍຜູ້ອື່ນດ້ວຍຄຳເວົ້າ, ເຮົາໃຊ້ຄຳເວົ້າເພື່ອເລົ່າໂລມ, ກະຕຸ້ນ, ປອບປະໂລມ, ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ໃຫ້ກຳລັງໃຈພວກເຂົາ. ຄຣິສະຕຽນບໍ່ພຽງແຕ່ເຮັດດີຕໍ່ຜູ້ອື່ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເວົ້າສິ່ງທີ່ດີຕໍ່ຜູ້ອື່ນອີກດ້ວຍ. ຖ້ອຍຄຳທີ່ຫຍາບຄາຍ ແລະເປັນໂຫດ ເຊິ່ງແຜ່ລາມຢູ່ໃນວັດທະນະທັມທີ່ເຮົາອາໄສຢູ່ນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກກຳຈັດອອກໄປຈາກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຮົາຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເວົ້າ "ສິ່ງທີ່ເປັນສິ່ງທີ່ດີໃນການເສີມສ້າງຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ (ຂໍ້ 29). ແຫຼ່ງທີ່ມາສູງສຸດຂອງພອນແມ່ນມາຈາກພຣະເຈົ້າເອງ, ແລະຊ່ອງທາງຂອງພອນມັກຈະແມ່ນມະນຸດເຮົາ—ການສົນທະນາຂອງພວກເຮົາເປັນວິທີທາງທີ່ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງໄປເຖິງຄົນອື່ນ. ຄຸນລັກສະນະເຫຼົ່ານີ້ເໝາະສົມສຳລັບຜູ້ທີ່ກຳລັງຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດ. ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນຄວາມຈິງໃນຫຼັກການແລ້ວ, ແຕ່ມັນຕ້ອງກາຍເປັນຄວາມຈິງໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ. ທັມມະຊາດໃໝ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ເຮົາເມື່ອເຮົາຫັນມາຫາພຣະຄຣິດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ; ສ່ວນທັມມະຊາດເກົ່າທີ່ເຄີຍເປັນລັກສະນະປະຈຳຕົວຂອງເຮົານັ້ນ ຕ້ອງຖືກສະກັດກັ້ນໂດຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງ. ເຮົາຕ້ອງການເຊິ່ງກັນແລະກັນ. ຖ້ອຍຄຳແບບໃດທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກຢູ່ໃນຖ້ຳມກາງພວກເຮົາ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າສືບຕໍ່ຊອກຫາພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໃນເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ເຈົ້າໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນບົດຮຽນກ່ອນໜ້ານີ້, ຈົ່ງສົນທະນາກັບຜູ້ເຊື່ອຖືທີ່ເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈ ແລະຂໍຄຳແນະນຳຈາກພວກເຂົາ. ຈົ່ງພິຈາລະນາຄຳແນະນຳນັ້ນ. ເລືອກປະຕິບັດຕາມໜຶ່ງໃນຫົວຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້:

ມຸມມອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ມີໃຜແດ່ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ໃນຄຣິສະຕະຈັກຂອງເຈົ້າ ເພື່ອໝູນໃຈຈົ່ງໃນຂະນະທີ່ທ່ານຕິດຕາມພຣະອົງ? ກ່ອນອື່ນໝົດ, ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ນຳພາຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ. ຈາກນັ້ນ, ຈົ່ງສະແດງຄວາມຂອບໃຈຕໍ່ພວກເຂົາ.

ມຸມມອງຕໍ່ຕົນເອງ. ຈົ່ງຫຼຸດຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍໃຫ້ເຈົ້າຮັບຮູ້ເຖິງບຸກຄົນໃນຄຣິສະຕະຈັກທີ່ຕ້ອງການການໝູນໃຈຈາກເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະກຽມເຈົ້າແນວໃດແດ່ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າເປັນພອນແກ່ເຂົາ? ຈົ່ງຈັດເວລາເພື່ອສະແດງຄວາມເມດຕາ ຫຼືໝູນໃຈພວກເຂົາໃນອາທິດນີ້.

ມຸມມອງຕໍ່ຜູ້ອື່ນ. ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ເຈົ້າເຫັນໃນຄຣິສະຕະຈັກ ເຊິ່ງເມື່ອມີຄົນເຮັດສິ່ງນັ້ນແລ້ວ ຈະຊ່ວຍເສີມສ້າງຄຣິສະຕະຈັກໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ? ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ສັງເກດເບິ່ງເວລາທີ່ຄົນອື່ນເຮັດສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ກ່າວຖ້ອຍຄຳໝູນໃຈພວກເຂົາໃນການກະທຳນັ້ນ.

ອຸປະຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA